

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **R. P.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 27.11.2013 č.j. MSK 164221/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 17.1.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2013 č. j. MSK 164221/2013, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/335972/13/DSČ/Pro ze dne 27.9.2013 a zastavení řízení.

Žalobce namítal, že žalovaný vydal nezákonné rozhodnutí, neboť mu předcházelo nezákonně vedené řízení, během něhož byl krácen na svém právu se odvolat a nemohl tak řádně realizovat svá práva ve smyslu článku 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy. Žalobce uvedl, že mu nebylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a neměl možnost se proti němu odvolat. Jeho zástupce požádal v řízení o přestupku o doručování písemností na e-mail X.. Tento požadavek byl konformní s ust. § 19 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož správní orgán na žádost účastníka písemnosti doručuje též na elektronickou

adresu. Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodnutí ze dne 27.9.2013 č. j. SMO/335972/13/DSČ/PRO vypravil toliko k doručení toliko prostřednictvím držitele poštovní licence na trvalou adresu zmocněnce žalobce. Pokus o doručení na e-mailovou adresu neproběhl a nemá ani oporu ve spisové dokumentaci. Žalobce se o vydání rozhodnutí dozvěděl neoficiální cestou od kolegyně úředníka. Podal proto odvolání při neoznámení rozhodnutí. Očekával přitom, že na jeho podkladě mu bude rozhodnutí doručeno. Tak se nestalo. Namísto toho žalovaný vydal rozhodnutí, které je nyní napadáno touto žalobou. I žalovaný své rozhodnutí předal k poštovní přepravě toliko prostřednictvím držitele poštovní licence a nepokusil se jej doručit žalobci na adresu pro doručování. Vyslovil názor, že s ohledem na tuto skutečnost nemohla nastat fikce doručení, neboť ta by při doručování na adresu trvalého pobytu mohla nastat pouze v případě, že by se správní orgán pokusil o doručení na adresu k doručování (elektronickou adresu). Žalobce je toho názoru, že žalovaný vydal rozhodnutí v rozporu s právními předpisy, neboť jej doručil při osobním nahlédnutí do spisové dokumentace dne 16.1.2014, tedy po uplynutí jednoleté prekluzivní lhůty ve smyslu § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Jako takové je rozhodnutí nezákonné, a proto se žalobce dožaduje jeho zrušení.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručováno zcela shodným postupem jako rozhodnutí žalovaného. Doručeno bylo zmocněnci žalobce 11.10.2013 v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu. Ve spise správního orgánu I. stupně se nachází jak doklad o odeslání datové zprávy, tak doručenka poštovní zásilky. Co se týče doručení prvostupňového rozhodnutí na elektronickou adresu, žalovaný poukázal na to, že na č. l. 30 spisu je založena zpráva serveru odesílatele ze dne 30.9.2013 ve 14:33 hod., že „doručení těmto příjemcům nebo skupinám je dokončeno, ale cílový server neodeslal oznámení o doručení: X: Rozhodnutí“. Nejde tedy o případ, že by se zpráva vrátila jako nedoručitelná a správní orgán by musel pokus o doručení elektronickou cestou opakovat. Žalovaný uzavřel, že postup doručování podle § 19 odst. 8 věta druhá a třetí správního řádu byl tedy dodržen. Skutečnost, že zmocněnec žalobce rozhodnutí elektronickou cestou fakticky obdržel (ačkoli to nelze považovat za doručení ve smyslu zákona, neboť adresát doručení zprávy nepotvrdil zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem), je zřejmá také ze skutečnosti, že podal odvolání již dne 9.10.2013, tedy ještě před doručením rozhodnutí prostřednictvím pošty. Přestože tedy žalobce v odvolání uvedl, že je odůvodní, jakmile mu bude rozhodnutí doručeno, neboť zatím je mu známa pouze jeho existence, má žalovaný za to, že z podání odvolání lze v daném případě v souladu s ust. § 84 odst. 2 správního řádu dovodit, že žalobce, respektive jeho zmocněnec, se s rozhodnutím prokazatelně seznámil. Zcela nevěrohodné je tvrzení žalovaného, že se o rozhodnutí dozvěděl neoficiální cestou od kolegyně úředníka. Tímto nepodloženým tvrzením má žalobce v úmyslu zastříti skutečnost, že se o rozhodnutí správního orgánu dozvěděl již doručením na elektronickou adresu zmocněnce. Žalovaný dále vyslovil názor, že celým správním řízením se prolíná záměr žalobce způsobit průtahy v řízení a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. O tom svědčí volba zmocněnce P. K. s doručovací adresou v Panamě, dále žádost zmocněnce o doručování na elektronickou adresu bez toho, aby tento úkon směřoval k urychlení řízení, neboť zmocněnec ani jednou doručení zprávy nepotvrdil a současně si nikdy nevyzvedl poštovní zásilku a u všech nastala fikce doručení, dále nedostavení se žalobce ani jeho

zmocněnce bez omluvy k druhému ústnímu jednání, podávání zásadně blanketních odvolání, která ani na výzvu správního orgánu nebyla doplněna o odvolací důvody apod. Vyjma vyjádření při prvním ústním jednání v době, kdy žalobce ještě nebyl zastoupen zmocněncem, nevzněl žalobce žádné skutkové námitky, a ani nyní tak nečiní. Žalobce sice tvrdí, že mu nebylo umožněno se k věci vyjádřit, ale přitom neuvádí, jaké skutečnosti hodlal správnímu orgánu sdělit. Není tedy zřejmé, jak mohl být zkrácen na svých právech tím, že mu nebylo umožněno, jak tvrdí, uvést skutečnosti na svou obhajobu a vyjádřit se k věci, když ani v žalobě netvrdí vůbec žádné skutečnosti týkající se věci samé, tedy otázky viny a trestu za přestupek. Žalovaný zdůraznil, že i na základě blanketního odvolání žalobce věc meritorně projednal, konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je přezkoumatelné, vyjádřil se k procesnímu postupu správního orgánu I. stupně, přezkoumal naplnění znaku skutkové podstaty přestupku, jakož i materiálního znaku přestupku, ztotožnil se s provedenou právní kvalifikací a s druhem a výší uložených sankcí. To vše za situace, kdy zásadním důkazem o přestupku žalobce je videozáznam, na němž je zachyceno jednání žalobce, k němuž se žalobce doznal jak ve svém vyjádření do oznámení přestupku na místě samém, tak při prvním ústním jednání, přičemž své doznání v průběhu správního řízení neodvolal, ani v žalobě tak nečiní. Žalobce tedy nemohl být postupem žalovaného nijak zkrácen na svých právech.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Žalobce se na výzvu soudu doručenou mu 18.3.2014 nevyjádřil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu Magistrátu města Ostravy zjistil krajský soud následující skutečnosti:

Podle oznámení Policie ČR ze dne 14.12.2012 se měl žalobce dopustit dne 13.12.2012 přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 10 zákona č. 361/2000 Sb. v pl. znění tím, že v 8:18 hod. řídil nákladní vozidlo Mercedes registrační značky X, kdy na 349. km dálnice D1, ve směru jízdy na Brno, v úseku mimo obec, v katastru obce Klimkovice, couval v připojovacím pruhu z mimoúrovňového křížení Klimkovice ve snaze sjet z dálnice. Tyto skutečnosti jsou rovněž popsány v oznámení o přestupku ze dne 13.12.2012, jehož součástí je i vyjádření žalobce o tom, že couval z důvodu uzavření dálnice a značky si všimnul pozdě. Součástí správního spisu je záznam přestupku na CD nosiči. Oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 20.2.2013 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 30.1.2013. Na jednání se dostavil žalobce. Při jednání bylo sděleno obvinění ze spáchání výše označeného přestupku. Správní orgán provedl za přítomnosti žalobce

dokazování, žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace a uvedl, že 13.12.2012 jel služebním vozidlem Mercedes RZ X do Brna, kde na sjezdu z dálnice D1 ve směru na Brno v úseku mimo obec, v katastru Klimkovice přehlédl přechodnou uzavírku tunelu z důvodu zdravotní indispozice a pokračoval v jízdě, přičemž pak si uvědomil svou chybu a chtěl sjet z dálnice. Couval vozidlem zpět na nájezd, přičemž si neuvědomil vážnost situace, možná zazmatkoval, jelikož se necítil úplně dobře. Neuvedomuje si, že by někoho svým jednáním na dálnici ohrozil, snažil se počínat opatrně. Následujícího dne navštívil lékaře, nemocenskou nečerpal, jen si vzal další den volno. 18.3.2013 pak správní orgán I. stupně rozhodl, že žalobce je vinen tím, že dne 13.12.2012 v 8:18 hod. na 339. km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, v úseku mimo obec, v katastru obce Klimkovice, jako řidič nákladního automobilu tovární značky Mercedes RZ X, couval v přípojovacím pruhu z mimoúrovňového křížení Klimkovice, ve snaze sjet z dálnice, tímto svým jednáním porušil ust. § 36 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 10, zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena sankce podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu, a to pokuta v částce 5.000,- Kč a podle ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti sankce pokuty a nákladů řízení. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 29.3.2013. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27.5.2013 č. j. MSK 73284/2013 a věc byla magistrátu vrácena k novému projednání z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, pramenícího z nedostatku odůvodnění. Součástí spisu je i plná moc ze dne 4.4.2013, jíž žalobce zmocnil R. K., bytem P. 5, P. 1954 k zastupování ve správním řízení.

Po vrácení věci k novému projednání předvolal správní orgán I. stupně žalobce k jednání na den 4.9.2013 žalobce. Předvolání mu bylo doručeno do vlastních rukou 6.8.2013 a o konání jednání byl vyrozuměn rovněž jeho zmocněnec, který jak vyplývá z obsahu spisu požádal o doručování veškerých písemností na e-mailovou adresu X (viz. č. I. 17). Zmocněnec byl o konání jednání vyrozuměn na jeho elektronickou adresu a rovněž prostřednictvím poštovní zásilky odeslané na jeho adresu trvalého pobytu P.-S., P. 1954/28. Uvedená poštovní zásilka se správnímu orgánu I. stupně vrátila zpět se sdělením pošty, že zásilka byla připravena k vyzvednutí 7.8.2013, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, když dne 7.8.2013 nebyl zastižen. Ve stanovené lhůtě si adresát zásilku nevyzvedl. K jednání 4.9.2013 se žalobce ani jeho zástupce nedostavili a správní orgán I. stupně věc projednal v jejich nepřítomnosti, přičemž u jednání bylo sděleno obvinění ze spáchání výše označeného přestupku, bylo provedeno dokazování a 27.9.2013 Magistrát města Ostravy vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 13.12.2012 v 8:18 hod na 349. km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, v úseku mimo obec v katastru obce Klimkovice, jako řidič nákladního automobilu tovární značky Mercedes RZ X, couval v přípojovacím pruhu z mimoúrovňového křížení Klimkovice, ve snaze sjet z dálnice, tímto jednáním porušil § 36 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 10 zákona o silničním provozu, za což mu byla

uložena sankce podle ust. § 125c odst. 4 písm. d) zákona o silničním provozu pokuta v částce 5.000,- Kč a podle ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí, současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti sankce pokuty a nákladů řízení. Rozhodnutí bylo na e-mailovou adresu odesláno 30.9.2013. Protože cílový server neodeslal oznámení o doručení, jak vyplývá ze záznamu na č. I. 30 spisu, přistoupil správní orgán v souladu s ust. § 19 odst. 8 a § 20 odst. 1 správního řádu k doručení zásilky prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, přičemž k doručení zásilky došlo v souladu s ust. § 23 odst. 1, odst. 4 a § 24 odst. 1 správního řádu 11.10.2013 fikcí, tj. 10. dnem ode dne, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí, když adresát při doručování 1.10.2013 nebyl zastižěn, byl vyzván, aby si uloženou písemnost vyzvedl na poště ve lhůtě 10-ti dnů s tím, že zásilka je připravena k vyzvednutí 1.10.2013. Zásilka pak byla vložena do schránky 15.10.2013. Z uvedeného je nepochybné, že zmocněnec žalobce byl s obsahem doručované písemnosti prokazatelně seznámen, materiální funkce doručení byla naplněna, o čemž nemůže být pochyb již proto, že ještě před doručením rozhodnutí správního orgánu I. stupně prostřednictvím držitele poštovní licence podal zmocněnec žalobce proti rozhodnutí odvolání, které podal k poštovní přepravě ve Spojených státech amerických 9.10.2013. Lze tak dospět k závěru, že k doručení zásilky došlo již doručením na elektronickou adresu zmocněnce žalobce byť potvrzení přijetí datové zprávy dle § 19 odst. 8 správního řádu nedošlo správnímu orgánu. I kdyby bylo možno dospět k závěru, že správní orgán se nepokusil o opakovaný pokus doručení rozhodnutí na e-mailovou adresu zástupce, je podstatné to, že k doručení zásilky došlo jiným nezpochybnitelným způsobem, tj. prostřednictvím držitele poštovní licence a jak výše uvedeno materiální funkce doručení byla naplněna (k dané problematice krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 83/2013-60).

Součástí správního spisu je odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27.9.2013 č. j. SMO/335972/13/DSČ/Pro, jedná se o blanketní odvolání v němž je uvedeno, že bude odůvodněno, jakmile bude rozhodnutí doručeno. Odvolání podal zástupce žalobce. Zásilku s odvoláním podal k poštovní přepravě na území Spojených států amerických 9.10.2013. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 25.10.2013 vyzval zástupce žalobce k doplnění odvolání ve lhůtě do 5-ti pracovních dnů od doručení usnesení a současně jej poučil, jak má odvolání doplnit s tím, že v odvolání schází důvody podaného odvolání. Uvedené usnesení bylo v souladu s již dříve uvedeným požadavkem doručováno zástupci žalobce na elektronickou adresu X, a to v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu a § 19 odst. 3 a odst. 8 správního řádu, když zástupce žalobce požádal správní orgán o doručování na elektronickou adresu výše uvedenou.

Postup správního orgánu I. stupně byl správný pokud po podání odvolání vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupce k jeho doplnění usnesením ze dne 25.10.2013, a to v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Uvedené usnesení bylo odesláno 30.10.2013 na elektronickou adresu zmocněnce žalobce dle § 19 odst. 3 správního řádu. Vzhledem k tomu, že

adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, jak plyne ze záznamu na č. I. 33, nepotvrdil, přistoupil k doručení usnesení v souladu s ust. § 19 odst. 2 správního řádu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Zásilka byla odesílána zmocněnci žalobce na adresu jeho trvalého pobytu (§ 20 odst. 1 správního řádu). Vzhledem k tomu, že adresát v době doručení zásilky nebyl zastižen, tj. 1.11.2013, byl vyzván v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10-ti dnů vyzvedl s tím, že zásilka je připravena k vyzvednutí dnem 1.11.2013. Následně pak byla zásilka vhozena do poštovní schránky 13.11.2013. K doručení zásilky došlo fikcí 11.11.2013. Ve lhůtě 5-ti pracovních dnů odvolání doplněno nebylo.

Krajský soud má za to, že za tohoto stavu žalovaný nepochybil pokud napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumal v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu v celém rozsahu.

S ohledem na shora uvedené závěry je nedůvodná námitka žalobce, že k doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobci došlo až dne 16.1.2014, kdy nahlížel do správního spisu žalobce osobně a jak vyplývá z úředního záznamu na č. I. 39 byly mu vyhotoveny fotokopie jím požadovaných listin a kromě jiného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S tím souvisí i nedůvodná námitka žalobce, že žalovaný vydal rozhodnutí v rozporu s právními předpisy s argumentací, že nesprávně vyhodnotil otázku prekluze práva projednat přestupek. Ustanovení § 20 odst. 1 zákona o přestupcích stanoví, že přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání 1 rok. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.12.2005 č. j. 3 As 57/2004-39 interpretoval toto ustanovení tak, že rozhodnutí o přestupku musí ve lhůtě 1 roku od spáchání přestupku nabýt právní moci. Jestliže k jednání, které správní orgán kvalifikoval jako přestupek spáchaný žalobcem, došlo dne 13.12.2012, přičemž žalobci bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno 9.12.2013 v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu, neboť zmocněnec žalobce si zásilku obsahující rozhodnutí žalovaného ve lhůtě 10-ti dnů ode dne 29.11.2013, kdy zásilka byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedl, přičemž držitelem poštovní licence byl vyzván, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10-ti dnů vyzvedl s tím, že zásilka je připravena k vyzvednutí 29.11.2013, je nutno dospět k závěru, že k doručení rozhodnutí žalovaného žalobci došlo před uplynutím prekluzivní lhůty podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť ta uplynula až dnem 13.12.2013. Co se týče doručování rozhodnutí žalovaného, k tomu odvolací soud poznamenává, že žalovaný přistoupil nejprve k doručení rozhodnutí v souladu s § 19 odst. 3 správního řádu na elektronickou adresu zmocněnce žalobce X, ovšem vzhledem k tomu, že přijetí zprávy nebylo potvrzeno, přistoupil žalovaný podle § 19 odst. 8 správního řádu k zaslání písemnosti prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu trvalého pobytu zmocněnce v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné, nebyla shledána nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku krácení práv žalobce a protože neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci úspěšný nebyl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly. Krajský soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 6.1.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně